

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 84/2026
29.01.2026.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бојане Пауновић, председника већа, Дијане Јанковић, Милене Рашић, Мирољуба Томића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела изношење личних и породичних прилика из члана 172. став 3. у вези става 1. и 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Дениса Бећирића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зајечару К.бр.373/22 од 05.04.2024.године и Вишег суда у Зајечару Кж1 61/25 од 20.08.2025.године, у седници већа одржаној дана 29.01.2026. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Дениса Бећирића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зајечару К.бр.373/22 од 05.04.2024.године и Вишег суда у Зајечару Кж1 61/25 од 20.08.2025.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару К.бр.373/22 од 05.04.2024.године окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело изношење личних и породичних прилика из члана 172. став 3. у вези става 1. и 2. КЗ, за које дело му је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и одређено да се овако утврђена казна неће извршити уколико окривљени за време од једне године не учини ново кривично дело.

Истом пресудом окривљени је обавезан да на име паушала плати суду износ од 10.000,00 динара, те да оштећенима на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 298.540,00 динара, све у року од тридесет дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Оштећени су ради остваривања имовинско-правног захтева упућени на парницу.

Пресудом Вишег суда у Зајечару Кж1 61/25 од 20.08.2025.године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног АА, пуномоћника приватних тужила ББ, ВВ и малолетне ГГ, адвоката Жељка Ристића и потврђена пресуда Основног суда у Зајечару К.бр.373/22 од 05.04.2024.године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Денис Бећирић, без формалног означавања која одредба закона је повређена, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или да укине наведене пресуде и списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Дениса Бећирића је неоснован.

Указујући суштински на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП бранилац истиче да се у радњама окривљеног не стичу сви битни елементи кривичног дела изношење личних и породичних прилика из члана 172. став 3. у вези става 1. и 2.КЗ, из разлога што у изреци пресуде није наведено да ли је окривљени кривично дело учинио у стању урачунљивости, без које нема ни кривице окривљеног.

Одредбом члана 172. став 1. КЗ је прописано да ко износи или проноси штогод из личног или породичног живота неког лица што може шкодити његовој части или угледу, казниће се новчаном казном или затвором до шест месеци. Ставом 2. истог члана је прописано да ако је дело из става 1. овог члана учињено путем штампе, радија, телевизије или сличних средстава или на јавном скупу, учинилац ће се казнити новчаном казном или затвором до једне године. Ставом 3. истог члана је прописано да ако је оно што се износи или проноси довело или могло довести до тешких последица за оштећеног, учинилац ће се казнити затвором до три године.

Изреком пресуде Основног суда у Зајечару К.бр.373/22 од 05.04.2024.године окривљени АА је оглашен кривим да је септембра месеца 2022. године, на Телеграм групи "Зајечар је срце Србије", која је у том моменту имала 1532 члана, са умишљајем и намером, свестан да изнете чињенице из личног или породичног живота приватних тужила могу шкодити њиховој части и угледу и могу довести до тешких последица по тужиле, изнео личне и породичне прилике о тужилама без икаквог повода, тако што је истакао фотографију (снимак екрана), са називима њихових Инстаграм профила и на наведену групу послао поруку садржине „Ове цуре наводно имају ХИВ, такође је потребно око шест месеци да се на тестирању покаже да је особа позитивна, па или користите заштиту или их заобиђите”, што је тужиле изложило тешкој срамоти и

нашкодило њиховој части и угледу, чиме је извршио кривично дело изношење личних и породичних прилика из члана 172. став 3. у вези става 1. и 2. КЗ.

Имајући у виду наведено, по оцени овог суда, из изреке правноснажне пресуде Основног суда у Зајечару К.бр.373/22 од 05.04.2024.године јасно произилазе законска обележја кривичног дела изношење личних и породичних прилика из члана 172. став 3. у вези става 1. и 2. КЗ и то како објективна која се тичу радње извршења, која се састоји у изношењу личних и породичних прилика тужиља, затим последица дела која се огледа у излагању тешкој срамоти и штети по част и углед оштећених, квалификаторна околност тежег облика кривичног дела из члана 172. став 2. КЗ, односно да је то окривљени учинио на друштвеној мрежи „Телеграм“ која има велики број пратилаца, као и квалификаторна околност тежег облика кривичног дела из члана 172. став 3. КЗ, односно да оно што је окривљени изнео може довести до тешких последица за оштећене, тако и субјективна обележја која се односе на умишљај окривљеног, који је обухватио и свест о забрањености дела.

Иако су тачни наводи изнети у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног да у изреци првостепене пресуде у опису радње извршења предметног кривичног дела није експлицитно наведено да је у датој ситуацији окривљени био урачунљив, неопходно је имати у виду да се урачунљивост као самостални елемент кривице увек претпоставља, па се не мора утврђивати у сваком конкретном случају, већ се само у сумњи у њено постојање, посебно утврђује.

Стога у конкретном случају изостављање термина „урачунљив“ односно законског описа урачунљивости у изреци пресуде не значи недостатак у погледу битних елемената кривичног дела за која је окривљени оглашен кривим, па ни повреду закона по питању да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело, из члана 439. тачка 1) ЗКП, на шта се поднетим захтевом браниоца неосновано указује.

У осталом делу захтева бранилац окривљеног суштински оспорава утврђено чињенично стање односно истиче повреду закона из члана 440. ЗКП, полемишући са чињеницама утврђеним у правноснажним пресудама и указујући на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, наводећи да је побијаном пресудом повређено право окривљеног на правично суђење из разлога што поступајућа судија није сачекала крај поступка који представља претходно питање, а ради се о поступку који је окривљени покренуо пред Основним јавним тужилаштвом у Зајечару због злоупотребе његових података од стране НН лица, које је послало спорну поруку представљајући се као он, а истражни поступак је још увек у току, јер је Више јавно тужилаштво усвојило приговор против решења о одбацивању кривичне пријаве.

Како повреда закона из члана 440. ЗКП не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то се Врховни суд у оцену изнетих навода није ни упуштао.

Врховни суд, супротно наводима захтева за заштиту законитости, налази да другостепени суд није пропустио да одлучи о жалби браниоца окривљеног Дениса

Бећирића поднетој против првостепене пресуде, обзиром да је Виши суд у Зајечару пресудом Кж1 87/24 од 28.05.2025.године, одбио као неосновану жалбу браниоца окривљеног АА, адвоката Дениса Бећирића и потврдио пресуду Основног суда у Зајечару К.бр.373/22 од 05.04.2024.године. Врховни суд указује да је одредбом члана 455. став 3. ЗКП прописано да о свим жалбама против исте пресуде другостепени суд одлучује, по правилу, једном одлуком, али изузетно, то може учинити и са више одлука.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Бојана Пауновић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић